

1912 har forberedt, og i saa Henseende mener jeg, at man særlig burde tage de Lønningsforhold op og burde tage de Forslag frem, som blev fremsat af denne Kommission. Nu ved jeg naturligvis godt, at Tiden er ikke i Øjeblikket til at komme ind paa store Lønningslove og omfattende kostbare Foranstaltninger i saa Henseende, men jeg havde tænkt mig, om man ikke kunde dele den Lønningslov, som Kommissionen har foreslaaet, i tre Dele, saaledes at man tog en Del af den i Aar, og anden Del til næste Aar og saa senere gennemførte Resten. Den Del af Lønningsforslagene, som jeg da mente kunde gennemføres i Aar, skulde være den, der vedrører alle de lavt lønnede Funktionærer, thi deres Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at jeg synes, at nu kan vi ikke længere sidde deres Bøn overhørig; der bør gøres noget paa dette Omraade. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om man ikke kunde dele det paa denne Maade, saaledes at vi til Finanslovsforslagets tredie Behandling tog Spørgsmaalet om de lavt lønnede Funktionærer op og saa til næste Aar gav Lønforbedring til hele den store Klasse af videnskabelige Assistenten og Docenter, som findes ved Universitetet. Der findes nemlig indenfor denne Klasse Folk, som man godt kan sige sulter. Jeg har personlig haft Lejlighed til at erfare, hvorledes saadanne Folk sidder i det, Forholdet er det, at mange af disse Folk, som har en anset videnskabelig Uddannelse bag sig, som er rykket op i Alderen 40 til 50, har taget Doktorgraden for længe siden og har indlagt sig Fortjeneste paa Videnskabens Omraade; økonomisk maa forbande den Dag, da de valgte Videnskaben som deres Livskald, saa slet er de stillede. Vi kan ikke være bekendt at lade disse Folk, som dog er en Pryd for vort Land, og som for en stor Del bærer Videnskaben herhjemme, leve under saadanne Kaar. Men jeg tror, disse Folk vilde resignere og finde sig i, at de, der er endnu daarligere stillede, kom med i Aar, naar man saa maaske kunde give dem et Tilsagn om, at saa kom Turen til dem til næste Aar. Jeg henstiller det til den højtærede Ministers Overvejelse. Det er jo saa muligt, at disse Spørgsmaal kunde tages op mellem anden og tredie Behandling og saa maaske naa frem til en Løsning.

Povlsen: Maa jeg blot i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger sige, at naar jeg sagde, at Anmærkningen vedrørende de kommunale Efterskoler burde stryges, saa burde jeg have sagt, at den burde ændres, thi det er jo kun Kravet

om kommunalt Initiativ, jeg er imod. Jeg er ellers enig i de Krav, som opstilles. Derimod glæder det mig, at det ærede Medlem stillede sig saa velvilligt, at jeg haaber, det skal lykkes at faa dette Krav om kommunalt Initiativ bort.

Wulff: Jeg ønsker, at der ogsaa fra den Side af Tinget, hvortil jeg hører, skal lyde et Par Ord til Forsvar for de to omstridte Bevillinger, der findes paa dette Budget, de eneste to Stridspunkter, der overhovedet findes i Betænkningen, nemlig Bevillingerne til Aarhus Teater og til Cæciliaforeningen. Med Hensyn til Aarhus Teater kom det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som plejer at være meget logisk, med en Udtalelse, hvori det forekommer mig, at hans Logik svigtede ham. Han ræsonnerede som saa, at da vi ikke er enige om, hvad vi vil gøre ved det kongelige Teater, gaar det ikke an, at vi giver en Bevilling til Aarhus Teater. Det vilde have været fuldstændig logisk, hvis vi her skulde give en ny Bevilling. Men der er kun Tale om at forny et Tilskud, som Teatret har haft et Par Aar. Det forekommer mig, at Logikken siger, at saa længe vi ikke er enige om, hvad Staten skal gøre overfor det kongelige Teater, gaar det ikke an at tage Stilling til Aarhus Teater paa den Maade, at vi sletter det Tilskud, det tidligere har faaet. Vi maa under alle Omstændigheder afvente det Tidspunkt, hvor vi bliver enige om Statens Forhold til Skuespil-kunsten, og saa, efter at vi har afgjort, hvad vi vil gøre ved Teatret her i Hovedstaden, bestemme, hvad vi vil gøre ved andre Teatre. Nogle Medlemmers Frygt for, at en Bevilling til Aarhus Teater vilde føre os ind paa en Glidebane, hvor vi ikke vilde kunne standse ved de mindre Købstæder, formodentlig heller ikke ved opvoksende Stationsbyer og Landsbyer, synes mig urimelig. Der er nok noget, der kaldes en Glidebane, men det er ikke absolut nødvendigt, at Rigsdagen skal glide en saadan Bane helt til Ende. Der er vel fornuftige Standpunkter, hvorved man kan blive staaende, saa sligt bør ikke afskrække os. Jeg vil derfor meget anbefale, at man ved Afstemningen stemmer for Bevillingen til Aarhus Teater.

Med Hensyn til Cæciliaforeningen er der fra forskellige Sider sagt saa meget til Forsvar for den, at jeg vel egentlig ikke kan sige noget nyt. Der er fra forskellige Sider givet Svar paa den Paastand, at Foreningen skulde bestaa af særligt velhavende Folk; for saa vidt der findes velhavende Folk